

νῆς ὥρας ὅτε οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ παντοειδῆ φορεῖα κύματα ἐκχέουσι φυσιογνωμιῶν πολυασχόλων. Κατὰ τὴν τετάρτην ὁμως ὤραν τὸ πᾶν εἰς ἡρεμίαν ἐπαναπίπτει, καὶ τὸ Σάββατον μάλιστα ἀπὸ τῆς δευτέρας μετὰ μεσημβρίαν τὸ Ἄστου ἔρημον φαίνεται.

Ἄξιοθέατα τὰ νεώρια ἐπίσης. Τὰ ἐξ ἰστών πυκνὰ δάση εἶνε ἐκ τῶν θεαμάτων, ἅτινα ἀδύνατον νὰ λησμονήσῃ τις. Ἄν δὲ περιπατοῦντες εἰς τὸ Ἄστου ὑψώσῃτε τὸ βλέμμα εἰς τὸν ἀέρα, τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα θὰ φανῶσιν ὑμῖν ὡς γιγαντιαῖος ἀράχνης ἰστός.

Ἐν Γαλαζίῳ.

ΜΙΧ. Α. ΒΙΣΤΗΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ γράψωμεν τὸν βίον, οὐδὲ νὰ ἐξετάσωμεν τεχνικῶς τὰ ἔργα τῆς Ἑλληνίδος ποιητρίας Φωτεινῆς Οἰκονομίδου. Τὸ τοιοῦτον δεῖται καὶ ἐργασίας πολλῆς καὶ γραφίδος ἰκανωτέρας. Θὰ εἴπωμεν ὀλίγα, καὶ τοῦτο χάριν τοῦ ἐπομένου ποιηματίου.

Ἡ Φωτεινὴ Οἰκονομίδου, ἥτις δικαίως φέρει τὸν τίτλον ποιητρίας, ὑπερέχει οὐχὶ μόνον πασῶν τῶν εὐαρίθμων συγχρόνων Ἑλληνίδων, αἵτινες κάπως ἐκαλλιέργησαν τὴν ποιητικὴν Μοῦσαν ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν παρ' ἡμῖν ἀνδρῶν, οἵτινες θεωροῦνται καὶ ὀνομάζονται Ποιηταί.

Τὰ ποιήματα αὐτῆς πνέοντα μελαγχολίαν, ἐγγίζουσι τὴν καρδίαν. Εἶναι πρωτότυπα, διακρινόμενα δι' ὠραίων εἰκόνων εὐστόχων παραβολῶν, εὐρυθμίας, καλλιπερίας. Ἐκτὸς τούτου μαρτυροῦσιν ὅτι ἡ πολὺκλαυστος ποιήτρια ἐγένωσκε καλῶς τὴν γλῶσσαν, ἥς τοὺς κανόνας δυστυχῶς παραβαίνουσι πολλοὶ τῶν νῦν ποιητῶν καὶ ποιητριῶν ἢ ἐξ ἀμελείας ἢ ἐξ ἀμαθείας.

Ἡ Φωτεινὴ ἦν λίαν μετριόφρων. Τοὺς αὐτῆ ἀποτεινομένους ἐπαίνους ἐθεώρει μᾶλλον ἀποτέλεσμα φιλοφροσύνης καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς. Συγχρόνως δ' οὐδαμῶς ἦν φιλόδοξος. Ἐνῶ οἱ ἄλλοι ποιηταὶ βιάζουσιν ἑαυτοὺς νὰ γράψωσι, θηρεύοντες ἀθανασίαν, αὐτὴ ἔγραφεν ὅτι τὸ αἶσθημα ἐπλημμύρει εἰς τὴν τρυφερὰν αὐτῆς καρδίαν.

Οὐδεμίαν ἐποίησατο ἐκδοσὴν τῶν ποιημάτων αὐτῆς. Τὰ ὀλίγα γνωστὰ εἰς τὸ Πανελλήνιον ἐδημοσιεύθησαν σποράδην ἐν περιοδικοῖς καὶ ἐφημερίσι κατ' αἴτησιν τῶν ἐκδοτῶν, οἵτινες δι' αὐτῶν πραγματικῶς ἐκόσμουσαν τὰς ἐκδόσεις αὐτῶν.

Ὁ θησαυρὸς τῶν χειρογράφων ἔργων τῆς Ποιητρίας εὐρίσκεται παρὰ τῆ μεγατίμῳ οἰκογενείᾳ αὐτῆς. Τὰ ἔργα ταῦτα, ἂν δημοσιευθῶσιν ἅπαντα, ἀποτελέσουσι τόμον ἰκανῶς ὀγκώδη.

Εἰς ΦΩΤΕΙΝΗΝ Οἰκονομίδου

(Θαναῖσαν τῆ 28 Μαρτίου 1883)

Τί βλέπω! Ἐπὶ τῆς ἐσχάτης κλίνης
Ὡχρὰ καὶ ἄπνου κεῖσαι, Φωτεινή!
Ἡ ἔμμουσος ἐσίγησε φωνή
Δι' ἧς καρδίας τόσας συνεκίνεις.

Πολὺ προῶρως ἔκοψεν ἡ Μοῖρα
Πτηνοῦ ὑψιπετήεντος πτερὰ·
Ὡ! πόσ' ἀκόμη ἔπη τρυφερά
Θ' ἀνέδιδεν ἡ θελκτικὴ σου λύρα!

Πλὴν καὶ ζωῆς ἂν ἔτυχες βραχείας·
Ἄν νέ' ἀφήκες τὴν κλεινὴν ὁδόν,
Τοῦ Παρνασοῦ χαρίεσσ' ἀηδῶν
Τὸ στέμμα φέρεις τῆς ἀθανασίας.

Τοὺς στίχους τούτους εἰς τὸ φέρετρόν σου
Νὰ θέσω ἄφες, Μοῦσα ζηλευτή.
Θυσία πενιχρὰ εἰσὶν αὐτοί
Εἰς τὸν βωμὸν τῶν τόσων ἀρετῶν σου.

Ὅποιον ἔπος μελωδίαν χύνον!
Ὅποια φράσεις πρόξενον κλαυθμοῦ
Ἄν σὺ αὐτὴ νὰ ψάλῃς ἀντ' ἐμοῦ
Ἡδύνασο τὸν νεκρικόν σου θρήνον!

ΑΛ. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ

ΠΕΓΚ—ΣΕΙΝ

(Συνέχεια ἴδε τεῦχος 8^{ον})

Ὁ Σιάγκ ἀφῆκε τὸν σοφὸν εἰς τοὺς διαλογισμοὺς του. Ἐσκέπτετο. Αἱ σκέψεις του αὐταὶ ἀναμφιβόλως οὐδόλως συνέτεινον εἰς τὸ ἀποφυγεῖν λυπηρὰν ὁμολογίαν, διότι ἐξαίφνης εἶπεν ἀποφασιστικῶς. — Καμ - Σι ἐπεθύμουν νὰ μὴ ἐτάρασσον τὴν γαλήνην σου, ἀλλὰ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ. Χθὲς ἔρριψα ἀμφιβολίας τινὰς ἐν τῷ πνεύματί σου. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὁμως ἠθέλησας νὰ νυμφεύσῃς τὸν Γιαῶ. Ἴσως ἔπραξας καλῶς. Τούλάχιστον τὴν ὥραν ταύτην θὰ ἠσθάνθην ἄρρητον εὐδαιμονίαν τὴν ὅποιαν πολλοὶ ἠλικιωμένοι δὲν θὰ ἠσθάνθησαν. Ἔσο γενναῖος καὶ ἀνάγνωσον.

Ταυτοχρόνως τῷ ἐνεχείρισε τὴν ἐπιστολήν. Ὁ Καμ - Σι τὴν ἔλαβε τρέμων καί, μετὰ κόπου, διότι τὸ τεταραγμένον ὄμμα του δὲν ἠδύνατο νὰ προσηλωθῇ ἐπὶ τῶν χαρακτήρων, ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως τὴν φοβερὰν ταύτην ἀγγελίαν.

«Χι-πέ-γιῶ, Μανδαρῖνος ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, διοικητῆς τῆς ἐπαρχίας Κουεϊ-Τσέον πρὸς τὸν Σιάγκ, ἱερέα τῆς παγόδας τοῦ Λι-πίγκ-φοῦ.

» Εἰξεύρεις ὅτι κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Αὐτοκράτορος υἱοῦ τοῦ Οὐρανοῦ, ἠγέρθη ἐνοχὸς ἐπανάστασις κατὰ τοῦ θρόνου, καὶ ὅτι ὁ σοφὸς Τσᾶν καὶ οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ ἐφονεύθησαν μεθ' ὄλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ὅσα εἶχον φθάσῃ εἰς τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν.

» Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ, συνᾶδουσιν πρὸς τὴν τοῦ θρησκευτικοῦ δικαστηρίου, τὰ νεώτερα τέκνα τῶν ἐνόχων ἀπεσπᾶσθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς διαφόρους κατοίκους τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὅπως ἀνατραφῶσι μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ ὑποστῶσι τὴν εἰς τὸ